

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Defensio || Philippi Melan||chthonis Contra || Iohannem
Ekivm || Theologiae || Professo||rem**

Melanchthon, Philipp

[Wittenberg], 1519

VD16 M 2926

Philippvs Melanchthon Candido Lectori Sal.

urn:nbn:de:hbz:466:1-32534

P H I L I P P V S M E L A N
C H T H O N C A N
D I D O L E C
T O R I
S A L .

Euulgata est superioribus dieb⁹ forte fortuna epla
quedã ad Oecolampadiũ mea in qua amico, & in-
tegerimo viro, & veri amantissimo paucis tantũ
capita quedam Lipsicę disputationis adumbravi,
magis quam descripsi, neq; n. a necessarijs operis
vacare id tẽporis diutius dabatur & pleraq; eius
certaminis eiusmõĩ fuerant, quę citra inuidiã per-
sequi nõ licebat. Iã & quedã leuiora videbãtur, quã
vt ijs amicũ longe fœlici⁹ occupatũ onerare. Atq;
in his p̄sente animo caui ne quẽq; offenderem qui
in om̄i cursu vitę meę nihil habeo prius, nihil dux-
co antiquius bonorũ gratia. Et vt Christianũ nõ est
male merito par referre, ita inhumanũ censeo nil
male meretẽ ledere, quo nomine cũ culpa tũ sus-
pitione culpę liberari facile spero. Iã & perspecta
eorũ qui disputauerũt virtus ac eruditio admonere
mei me potuit, ac persuadere ne quẽquã inciuili⁹
perstringerẽ, neq; n. tã stupidus sum vt nõ intel-
ligã quanto id meo periculo fieret. Breuiter sane
etioꝛe apud me loco Oecolampadius est, quam vt
eius nomine ad calũniandũ quẽcũq; abui velim.
Proinde quẽcũq; cõplectit̄ eplã ad illũ mea simpli-
citer & fide historica, ita me deus amet, scripsi, ni-

hil minus futurum putans, quā grauatim laturos
oīno quicūq; essent lecturi. Verū hāc iniquo fecit
animo Ekius, qui adeo non lesus est, vt grauius
multo queāt succensere mihi. D. Andreas Carol:
& Martinus Luther si nra maligne velint interp̄
tari, ad quos nō minus quā ad Ekiū pertinet, quod
de hoc toto gñe disputādi imo de plenisq; quæ in
disceptationē *αθεολογικῆ* inciderūt, dixi, Neq; arbi
tror Ekiū ipm adeo perfrieta fronte esse, vt neget
multa huius disceptationis Lapithas istos luciani
cos, quā theologos ppi⁹ retulisse. Fateor de Ekiō
paulo plura a me cōmemorātur, nēpe qđ ipius in
hac tota fabula primæ partes per omnia fuerit, vt q
vnus cū duob⁹ animo plusq; herculano cōgressus
sit. Atq; ea vel ob hoc a me accuratius obseruata
sunt, q; fere aut egregie arguta sunt, & vafra, aut
tale quiddā prę se ferunt, quod nescio quō visum
est mihi a theologica maiestate nō nihil abluere.
Quid em̄ referebat volgaria notare, insignia que
dam vt cūq; inter differēdum excepta cōmemini.
Ekiū tm̄ abest vt carpere voluerim, vt nō parū
argutarum etiam belle mihi ariserit. In quafdam
fortasse liberius lusi, quod vt facerem magis im
pulisit studium & anxia quēdā religio, qua videor
mihi sacris literis obnoxius esse, quā morb⁹ animi
eū audacius illas nō nūq; interpretaretur Eki⁹, quā pa
titur ratio, neq; n. refert q; magnis se autorib. tuet
quorū suam seq̄ tutū sit, Nā & hos q; fide secutus
A ij

lit postea docebimus, & nō statim pbare nos necesse est, si quid quacūq; ratione Ambrosius aut Hieronym⁹ dixere. Plane eo sum in sanctas līas animo, vt nihil indignius censeam quam ipas pro more humanarū fabulaz in varios sensus diripi, ac dilaniari, imo vt Penelopes telam texti & retexi, vt sua cuiusq; fert libido, vt interim taceā quam sit impium scripturam rapi ad humanos affectus, & sancta sanctorū prophanis manibus, imo Idolothytis violari, quo nomine ipse scit Eki⁹ quid DE PLORATAE questionū THEOLOGIAE doceamus, quē tā clementer affectibus indulget humanis, quāq; huius se patronū & assertorem velit haberi. Habes candidē lector epistolę meę consiliū & rationē, in qua si quid peccaui, veniā merebitur vel imprudentiā vel casus, certe fraudi dare nō licet, qm̄ ipse m̄hi cōsciū sum nō malignitate, nō odio id quidquid est, a me scriptū esse, vehementerq; doleo in hanc rapi aleam & in ea harena vt Pauli verbo vtar δεκτρισασθαι ἰ qua vt caussā fortiter tuear auctoritate tamē aduersariū p̄mor, & vt om̄ia alia feliciter cedāt, tñ id quod lōge infestis, est, subinde calūnias alias alię serunt, & perpetuo qđ greci dicūt ἐπιστῆσιν ἀντιφύτεται. Proinde cōsultū mihi videbatur surda aure, nempe κωφὸν βελος calūnias Ekianas p̄terire, cum q; eiusmodi fere sūt, quas si conferas cum epistola mea facile videas responderi quid possit, tū q; ipse liber auctorū public⁹ satis nobis patrocinetur, Tamē quia

fic est amicis quibusdam visum, purgabo paucis
falsi crimen quod dissimulare, vt putant, nō ē satis
pium. Interim ita tēperabo argumentum, ne quid
vspiam petulanter, aut immodeste in Ekiū dictū
videri possit. Omnino. n. plurius est Christus mihi
quam hęc tam friuola calumnia.

1 Præter officium causatur Ekius factum q̄
publicarum capita quadam disputationis q̄ inter
partes conuenerit ne euolgetur disputatione priusq̄
de summa iudices decreuerint. Primū q̄ inter ptes
cōuenit vides ad me nō p̄tinere. Neq̄. n. quidquā
mihi cū Ekio rerū vnq̄ fuit, & Lipsicę pugne oci
olus spectator in reliquo volgo sedi. Deinde de
euolganda disputatione cautū est, at ego obiter &
pauculas tm̄ sentētiās decep̄si e quib. magis argu
menta disputationis cognoscerentur, quā vel estī
maretur euentus, vel iudicaretur causa. Obsecro
de victoia pronūcio, quom dico nō actū esse in
ter Ekiū & Carolo stadiū de humana iustitia, seu
de merito cōgrui. Sed an voluntas bonū opus tm̄
recipiat. Quid cōtrouertatur indico, nō pronuncio
vter vicent. Iam q̄ ait iudicis officio me defunctū,
satis me liberat epistola, in qua hęc insunt, quorsū
inclinant res mihi sane nō est in p̄liui iudicare.

2 Voluisse Ekiū ne dictaretur testes sunt gra
uiss. & integerrimū virū qui corā designatis cā cām
partim ipsi egerūt, partim studio factionū presen
tes agi viderūt. Iā vt dem apud designatos non id